

BLIJVEN WIJ SAMEN OP WEG?

Vrijdag voor Pinksteren hebben de Nederlandse bisschoppen de diocesane synoderapporten gepubliceerd. Als een soort Pinkstercadeau aan allen die hebben deelgenomen aan het synodaal proces. Paus Franciscus heeft ons gevraagd om samen op weg te gaan en intensief na te denken over de toekomst van de Kerk. De synoderapporten van de verschillende bisdommen vormen een eerste resultaat. Het moment van publiceren is natuurlijk vol symboliek want het synodaal proces vindt plaats in kracht van Gods Geest. Meer toegespitst: wat zegt Gods Geest tot de Kerk vandaag? Ik ben oprecht blij en dankbaar voor het proces binnen de Kerk van 's-Hertogenbosch. Als bisschop is mijn taak allereerst om goed te luisteren en de aanbevelingen vanuit de gelovigen serieus te nemen.

Aanbevelingen

Een deel van de aanbevelingen wordt gelukkig breed gedragen. Ik noem de versterking van de onderlinge gemeenschap. Wij moeten bouwen aan een geloofsgemeenschap die ook werkelijk het woord gemeenschap verdient. Breed leeft ook het verlangen om meer aandacht te hebben voor gebed en geloofscommunicatie. Dat is mij persoonlijk uit het hart gegrepen want alleen als wij leven vanuit een biddende relatie met de Heer zijn wij werkelijk Kerk. Ook wordt gepleit voor een andere leiderschapscultuur. Niet alleen de gewijden maar allen die gedoopt zijn behoren tot het ene volk van God. Zo kan meer recht gedaan worden aan het gemeenschappelijk priesterschap van alle gelovigen. Bijna vanzelfsprekend wordt opgeroepen om meer aandacht te hebben voor onze jongeren en hen een plek te geven die hen toekomt. Een laatste aanbeveling vormt de wens om meer naar buiten te treden. Een en ander is helemaal in lijn met het onderwijs van paus Franciscus. Wij moeten mensen opzoeken waar zij zijn en hen uitnodigen om met ons mee te doen.

Verdeeldheid

Maar er zijn ook thema's die onze geloofsgemeenschap flink verdelen. De positie van de vrouw binnen de Kerk vormt zo'n thema maar ook het priestercelebaat en de ruimte voor homoseksuele mensen. Ook andere ethische thema's roepen veel discussie op. Niet weinig gelovigen kunnen het kerkelijk standpunt niet onderschrijven. Ik ben daarover geenszins verrast. Wie langer in het katholieke Jeruzalem rondloopt weet van deze situatie. Tot nu toe wordt over deze thema's binnen de Nederlandse parochies vaak gezwegen maar wordt er tegelijk ook veel in stilte geduld. Dat vormt een katholieke methode om felle discussies te voorkomen en het parochieleven leefbaar te houden. Door de synodale gesprekken liggen de zaken nu echter op tafel. Belangrijk wordt de vraag of dit alleen in het westerse deel van de Kerk het geval is of ook in andere delen van de Wereldkerk. En hoe zullen de bisschoppen in oktober 2023 tijdens de synode in Rome over deze kwesties spreken? Welke adviezen zullen zij aan de paus geven en hoe zal de paus op deze adviezen reageren? Allemaal vragen die nog niet beantwoord kunnen worden maar de actuele kerkelijke ontwikkelingen wel ontzettend boeiend en spannend maken. De toekomst is open. Wie weet wat Gods Geest de Kerk nog laat ontdekken.

Reisgenoten

Katholieken leven in een Wereldkerk met meer dan 1300 miljoen gedoopten. Een Kerk verspreid over alle continenten. Een geloofsgemeenschap met bidders en werkers; met strenge en milde

gelovigen; een Kerk met vleugels, al leven de meeste gelovigen in het brede midden. Hoe lukt het om gelovigen in een dergelijk veelkleurige Kerk bijeen te houden? Ik denk alleen als wij beseffen dat niet wij elkaar gekozen hebben maar Christus ons. Als God ons in Christus heeft aanvaard, wie zijn wij dan dat wij elkaar niet zouden aanvaarden? Ook met verschillende dromen en idealen over de toekomst van de Kerk kunnen wij elkaars reisgenoten zijn en blijven.

Mgr. dr. Gerard de Korte